

ХРИСТОВОТО ТЯЛО

Дейвид Уилкерсън
29 Юли 2002

Апостол Павел ни казва: „А вие сте тялото на Христос и поотделно — части от Него.“ (1 Коринтяни 12:27). След това той казва по-специфично: „Защото, както тялото е едно и има много части, но всичките части на тялото, ако и да са много, пак са едно тяло, така е и Христос.“ (12:12)

Павел всъщност ни казва: „Погледнете собственото си тяло. Имате ръце, крака, очи, уши. Не сте само един изолиран мозък, който не е прикачен към другите части. Е, същото е и с Христос. Той не е само една глава. Той има тяло и вие сте неговите части.“

След това апостолът посочва: „Така и ние, мнозината, сме едно тяло в Христос и поотделно — части един на друг.“ (Римляни 12:5). С други думи ние не сме свързани само с Исус, нашата глава. Ние сме свързани и един с друг. Истината е, че не можем да сме свързани с Него, ако не сме свързани с братята и сестрите си в Христос.

Павел продължава: „Хлябът, който разчупваме, не е ли участие в Христовото тяло? Защото ние, многото, сме един хляб, едно тяло, понеже всички в този един хляб участваме.“ (1 Коринтяни 10:16-17). Просто казано, всички ние се храним с една и съща храна — Христос, небесната манна. „Защото Божият хляб е този, който слиза от небето и дава живот на света.“ (Йоан 6:33)

Исус заяви: „Аз съм хлябът на живота... Аз съм живият хляб, който е слязъл от небето... онзи, който се храни с Мен, ще живее чрез Мен...“ (Йоан 6:35, 51, 57). Преобразът на хляба тук е важен. Нашият Господ ни казва: „Ако дойдете при Мен, ще бъдете нахранени. Ще бъдете прикачени за Мен като части на тялото Ми. Следователно ще приемете сила от потока на живота, който е в Мен.“ Всъщност, всяка част на тялото Му черпи сили от един и същ източник: Христос, главата. Всичко, от което се нуждаем, за да водим победоносен живот, се излива в нас от Него.

Този хляб е онова, което ни определя като членове на Неговото тяло. Ние сме отделени от останалата част от човечеството, понеже се храним от един хляб: Исус Христос. „Понеже всички в този един хляб участваме.“ (1 Коринтяни 10:17)

Някои християни, обаче, не желаят да бъдат свързани с други части на тялото. Те общуват с Исус, но доброволно изолират себе си от другите вярващи. Не искат да имат нищо общо с тялото, а само с главата.

Но тялото не се състои от една единствена част. Можете ли да си представите глава, от която излиза само една ръка? Христовото тяло не може да се състои само от глава, без крайници и органи. Тялото Му се състои от много части. Ние просто не можем да сме едно с Христос без да бъдем едно също и с тялото Му.

Виждате ли, ние нямаме нужда само от главата, а от цялото тяло. Ние сме пришити един за друг не само поради нуждата ни от Исус, но и заради нуждата ни едни от други. Павел казва: „И окото не може да каже на ръката: Не ми трябваш; или пък главата на краката: Не сте ми необходими.“ (1 Коринтяни 12:21)

Обърнете внимание на втората част от стиха. Дори и главата не може да каже на друга част на тялото: „Нямам нужда от теб.“ Какво невероятно изявление. Павел ни казва: „Христос никога няма да каже на никоя част от тялото Си: „Нямам нужда от теб.“ Главата ни доброволно се свързва с всеки от нас. Още повече, той казва, че всички ние сме необходими за да може тялото да функционира.

Това важи най-вече за болните и наранени части на тялото. Павел подчертава: „Напротив, тези части на тялото, които изглеждат по-слаби, са необходими“ (12:22). След това апостола добавя: „и тези части на тялото, които ни изглеждат по-малко почетни, тях обграждаме с повече почит; и неблагоприличните ни части имат по-голямо благоприличие“ (12:23). Той говори за онези в Христовото тяло, които не се виждат, скрити са, непознати са. В Божите очи тези части имат голяма почит. Те са абсолютно необходими за делото на тялото Му.

Този пасаж има дълбок смисъл за всички нас. Павел ни казва: „Няма значение колко дребен се чувстваш. Може да си мислиш, че не си християнин. Но Самият Господ казва: „Аз се нуждаю от теб. Ти не си просто важна част от тялото Ми. Ти си жизненоважна част за функционирането му.“

В Матей 22-а глава Исус ни казва притча, която обяснява доста за тялото Му на земята

Всяка една от Христовите притчи съдържа скрита истина за Бог. Тези истини бяха споделени от Отец, Сина и Святия Дух преди Сътворението: „Ще отворя устата Си в притчи; ще изкажа скритото още от създанието на света.“ (Матей 13:35). Исус свидетелства, че тези скрити истини са разкрити само на онези, които отделят време да ги потърсят.

В Матей 22-а глава четем една притча, която аз считам, че казва много за тялото на Христос. В нея Бог очертава вечните Си намерения за това да издигне тяло от вярващи. Накратко, Той иска невяста за Сина Си. Тази невяста трябва да бъде свързана с Исус, пришита към Него като една плът, едно тяло. Христос ще бъде нейния живот, както и нейния източник. Той ще бъде свързан за нея и тя за Него.

Исус започва притчата, като заявява: „Небесното царство прилича на един цар, който направи сватба на сина си. Той разпрати слугите си да повикат поканените на сватбата“ (Матей 22:2-3). Царят на тази сватба е Бог Отец, а сина е Христос.

Тук виждаме Отец да изпраща Светия Дух да търси невеста за Сина Му. Невестата, разбира се, е църквата на Исус Христос. Тази невеста се състои от много части. Всъщност, тя се състои от всеки човек, който приема поканата на царя за сватбената вечеря.

Но Исус заявява в следващия стих: „Но те не искаха да дойдат.“ (22:3). Тук Той говори за Своите Си, докато проповядва на евреите. Христос призоваваше Израел да Го приемат, но те отказаха. Библията казва: „При Своите Си дойде, но Своите Му не Го приеха.“ (Йоан 1:11).

Така че царят опита още веднъж: „Пак изпрати други слуги, като им каза: Кажете на поканените: Ето, приготвих обяда си: юнците ми и угоените ми са заклани и всичко е готово; елате на сватбата! Но те пренебрегнаха поканата и се разотидоха: един на своята нива, а друг – по търговията си; а останалите хванаха слугите му и безсрамно ги оскърбиха и убиха.“ (Матей 22:4-6)

Не само, че евреите убиха Исус, но убиха и апостолите след това. Така че Христос ни казва: „А царят се разгневи, изпрати войските си и погуби онези убийци, и изгори града им.“ (22:7). Тук Исус пророкуваше. Само няколко десетилетия след смъртта Му, римските армии нахлуха в Ерусалим и унищожиха целия град. По-рано в историята на Израел Бог беше използвал асирийците, за да накаже народа Си. Сега Той прати римските генерали Веспасиан и Тит, за да изпепелят Ерусалим. По този начин пророчеството на Исус се изпълни до последната буква: „Ето, вашият дом ви се оставя пуст.“ (23:38)

Следващият пасаж в притчата съдържа сърцевината на посланието за Христовото тяло. Исус ни казва: „Тогавата каза на слугите си: Сватбата е готова, но поканените не бяха достойни. Затова идете по кръстопътищата и колкото намерите, ги поканете на сватба. И така, онези слуги излязоха по пътищата, събраха всички, които намериха – зли и добри – и сватбата се напълни с гости.“ (22:8-10)

След Голгота Евангелието достигна цялото човечество – евреи и езичници, роби и свободни, богато и бедни, добри и лоши. Ето така „сватбата се напълни с гости“ (22:10). Моля да разберете, че тази сцена не се отнася за сватбената вечеря на Агнето. Това празненство ще се състои след Страшния съд. Не, тази вечеря е сватбено угощение. А гостите са онези, които се вслушаха в призива да приемат Христос като Господ.

Помислете за това. Според Исус невестата се състои от „всички, които намериха – зли и добри“ (22:10). Тази група се състои от лоши до скоро хора: наркомани, алкохолици, проститутки, убийци, комарджии, пласьори на наркотици. Но там има и добри до преди това хора, онези, които преди са разчитали на праведността на плътта.

Сега всички те са променени. Те са изповядали греховете си и са били измити и очистени от Христовата кръв. Точно както множествата пеят всяка седмица, така и те свидетелстват: „Доведе ме в дома на виното и знамето му над мен е любов.“ (Песен на песните 2:4)

Голямо множество се е събрало в банкетната зала на Бог

Когато Исус казва, че сватбата „се напълни“ с гости, гръцката дума, която използва Той тук е „плето“. Тя означава да наситиш, да напълниш, да повлияеш. С други думи, тези гости изобразяват очистеното, изкупено Христово тяло. Те са били повлияни, наситени и напълнени с Божия Свят Дух, а Той е облякъл всеки един от тях в бяла сватбена дреха.

Обикновено считаме, че сватбената вечеря трае няколко часа. В еврейската култура от времето на Исус, такива празненства можеха да траят до 7 дни. Но за Бог 1 ден е 1000 години. И в тази притча празненството, което виждаме, трае от Голгота насам. То продължава вече векове и няма да свърши, докато не се върне Младоженеца.

Скъпи светии, разбирате ли какво означава това? Всеки ден е сватба. Като член на Христовото тяло, ти си час от невястата. Това означава, че всяка сутрин, когато се събудиш, трябва да си облечеш белите сватбени дрехи. Ако те се нацапат, трябва да ги занесеш при Словото Му, за да бъдат изпрани и изчистени. Трябва да носиш и сватбения си пръстен през цялото време. Той определя брачния ти статут като подпечатан от Святия Дух. Накрая, трябва да се храниш с небесния хляб – Христос, небесната манна.

ТАЗИ СВАТБА СЕ СЪСТОИ ВСЕКИ ДЕН В ХРИСТОВОТО ТЯЛО. НО В БАНКЕТНАТА ЗАЛА Е ВИДЯН ЕДИН НАТРАПНИК. Исус продължава с притчата: “А царят, като влезе да прегледа гостите, видя там един човек, който не беше облечен в сватбарска дреха. И му каза: Приятелю, ти как си влязъл тук, без да имаш сватбарска дреха? А той мълчеше. Тогава царят каза на служителите: Вържете му краката и ръцете и го хвърлете във външната тъмнина; там ще бъде плач и скърцане със зъби.” (Матей 22:11-13)

Кой е човекът в притчата? Определено личността му е от голямо значение поради ужасната съдба, която има той. Някои коментатори предполагат, че той представлява онези, които отиват при Христос в мръсните дрипи на собствената си праведност. Те ни представят една бедна, заблудена, парцалива душа, която е осъдена поради това, че разчита на себе си.

Аз не приемам това определение. Може би ще се шокирате когато ви кажа кой мисля, че е този човек. Намирам разковничето в това, че царя го нарече „приятел“. Исус използва същата дума когато се обръща към Юда, преди да Го предаде. Мисля, че царя в притчата използва тази дума тук с много сарказъм. В крайна сметка той щеше да прати човека в ада.

По мое мнение този посетител е човека на греха: Сатана. Виждам го как се разхожда на празненството, носещ красива пурпурна роба, която сам е скроил, а не дрехата, която трябва да носи. Той е самото определение на гордостта.

Ако описаният тук човек е Сатана, защо му беше позволено да присъства на празненството?

Защо човекът на греха не беше спрял на вратата? Аз мисля, че Захария дава отговор на този въпрос. Пророкът казва: „И ми показва първосвещеника Иисус, стоящ пред Ангела ГОСПОДЕН; и Сатана стоеше отдясно му, за да му се възпротиви. И ГОСПОД каза на Сатана: ГОСПОД да те смъмри, Сатана! Да, да те смъмри ГОСПОД, който избра Ерусалим.“ (Захария 3:1-2)

Иисус, разбира се, представлява първосвещенството, онези, спасени от Йехова. За вярващите днес, той изобразява също и тялото на Христос, Божието царско свещенство. Във видението на Захария Сатана стоеше до Иисус, за да „му се възпротиви“. Думата възпротиви тук означава да атакува и обвинява.

Трябва да си призная, че не знам защо на Сатана му е позволено да обвинява и атакува Божия народ. Но знам какво казва Бог за това, което ще се случи на врага ни: „Защото се хвърли долу обвинителят на нашите братя, който ги обвинява денем и нощем пред нашия Бог.“ (Откровение 12:10). Един ден Господ ще върже дявола и ще го хвърли във вечния затвор.

Но това все още не се е случило. Междувременно Сатана знае, че времето му е приближило. Така че той е излязъл срещу Христовото тяло много разгневен. Всъщност, атаките му се отличават със смелост и наглост като никога досега. Защо? Той знае, че най-голямата заплаха за него е тяло от очистени от кръвта вярващи, които ходят обединени. А в тези последни дни Светия Дух извършва чудесна работа в това да издига и обединява светиите по цял свят.

Тези посветени светии стоят заедно като едно тяло. Те се обичат взаимно, молят се едни за други, служат на ранените и обезкуражените сред тях. Също така те стоят заедно на фронта. Те се бият срещу врага, връзват царството му, гонят началствата, взимат власт над адските сили.

Ние виждаме армията от последните дни в притчата на Исус – тя е на сватбеното тържество. Тези очистени от кръвта воители са събрани на банкетната маса на Христос, където заякват от хляба, с който се хранят. Всички те имат една цел – да бъдат напълно готови да се срещнат с Младоженеца, когато Той дойде.

Това, че Сатана е нахлул в Божия дом, не трябва да ни изненадва въобще. Това е последният му шанс да се опита да пречупи растящото, заякващо Христово тяло. Така че той е отишъл на сватбеното тържество да вилнее, искащ да унищожи всеки, който може. Той е убеден, че най-добрия начин да постигне това е да се опита да измами Божиите избраници.

Как ще направи това дявола? Както винаги го е правел от Голгота насам: той ще те излъже. Той те обвинява. Той прокарва съмнения и страхове в ума ти. Представям си как тази облечена в пурпурно, скачаща върху масата фигура иска да измами всеки гост. Той посява съмнения и страхове у тях, тънко ги обвинява и се опитва да изцапа белите им дрехи.

Човекът на греха се е прицелил най-вече в определен вид вярващи

Мисля, че можем да видим ключа към стратегията на Сатана в Битие 3-а глава. Дяволът току що беше успял да измами Ева. Сега Бог му каза: „Ще поставя и вражда между теб и жената, и между твоето семе и нейното семе; то ще ти смаже главата, а ти ще му смажеш петата.“ (Битие 3:15)

Семето на жената тук се отнася до Исус. С други думи Месията щеше да произлезе от човечеството. А Бог пророкуваше победоносното Му дело на Кръста. На Голгота Христос щеше да стъпи върху главата на Сатана и да го рани. Но Бог също така пророкува, че Сатана щеше да нарани петата Му. Какво точно означава това? Като части на Христовото тяло, ние сме Неговото семе. Очевидно, част от това семе образува петата на тялото на Христос. За кого се отнася това?

Дадени си ни няколко упътвания. Първо, петата е част от крака. Ние знаем, че главната роля на крака е да стои и да ходи. И така, аз вярвам, че краката в Христовото тяло се състоят от онези вярващи, които защитават Христос. Тези части също така трябва да ходят след водителството на Святия Дух. Забележете, че тези дела имат преди всичко поддържаща роля. Те са предимно скрити, невидими части на тялото, докато други части се забелязват. В този смисъл краката са пример за останалите части от Христовото тяло.

Но краката също така са и едни от най-чувствителните части на тялото. Почти през цялото време са покрити, за да бъдат защитени. В този смисъл еврейската дума „смажа“ става ясна. Тя означава да изиграеш или излъжеш, за да накараш някого да се спъне. Просто казано, аз вярвам, че Сатана се цели в онези части на Христовото тяло, които са чувствителни и лесно раними. Вероятно познавате такива християни. Те обичат Исус с цялото си сърце. Но често си мислят, че не покриват очакванията Му. Те много искат да угодят на Бог, но са убедени, че не могат. Не се съмняват в Него, а в себе си и лесно падат под осъждение, чувстват се недостойни, нежелани, непотребни.

Дяволът знае, че те са такива, понеже началствата му наблюдават живота им. Така че Сатана влиза в банкетната зала на Царя, напълно готов да атакува. Обикаля, прошепва обвинения в ушите им. Целта му? Да убеди тези светии с нежно сърце да се откажат. Той иска да ги накара да захвърлят белите си дрехи и да си тръгнат от банкетната маса напълно отчаяни.

Трябва да те попитам дали Сатана вече е бил на масата ти? Чували ли си един глас да ти нашепва:

“Изглеждаш чист и свят, но сърцето ти е черно от грях. Ще предадеш Бог. Ти си безполезен лицемер.“

“Другите християни не те уважават, понеже нямаш дарове. Никой не те обича.“

“Старият ти грях ще те хване отново. Ще посрамиш Бог и народа Му. Доброто ти име ще бъде унищожено.“

“Забрави за обещанията, които си мислиш, че Бог ти каза. Аз те излъгах. Това беше моя глас.”

“Бог ти е ядосан. Затова молитвите ти остават без отговор. Много често грешиш.”

“Ще си изгубиш работата. Ще стигнеш до абсолютна мизерия.”

“Няма да успееш. Преди всичко това да е свършило, ще паднеш.”

Ти чуваш тези обвинения ден и нощ. Казвам ти, Сатана иска само да те махне от банкетната маса. След това ще може да те умори от глад, понеже няма да ядеш от хляба на Христос. Исква да те изолира, така че да може да отрови духа ти. Опитва се да те убеди: „Просто не ставаш. Какъв е смисъла да продължаваш? Никога няма да бъдеш член на святото Христово тяло“ Истината е, че Сатана знае, че най-големия му враг е задружно тяло от вярващи. Той знае за обещанието на Исус, че където двама или трима са събрани заедно, Отец радостно отговаря на молбите им. Затова той е решен да ни откъсне от тялото един по един.

В тази притча царят вижда всичко, което прави човекът на греха

Царят най-накрая се изправя срещу този човек и го пита: „Как си влязъл тук без сватбена дреха?“ Всъщност той казва: „Какво смяташ, че правиш тук, притеснявайки народа Ми? Мислеше си, че няма да те видя ли? Мислиш ли, че няма да се разправя с теб?“

Бог наблюдава действията на Сатана още от първата лъжа, която ти е прошепнал той. Той е предприел мерки да заглуши лъжите на дявола. Библията ни казва, че Бог накара неканения човек да млъкне (виж Матей 22:12). Бог казваше: „Стига повече обвинения в банкетната Ми зала, Сатана. Стига повече лъжи.“ След това царя заповяда на слугите си: „Вържете го и го хвърлете в тъмнината.“

Накрая притчата завършва с тези думи на царя: „Защото мнозина са призвани, а малцина – избрани.“ (22:14). Представям си как Бог гледа банкетната зала и заявява: „В продължение на много години призовавах Израел чрез апостолите Ми. Но те отказваха да слушат. А тези гости тук, в дома Ми, откликнаха на призива ми. Казвам ви, те бяха избрани. Няма да позволя на Сатана да откъсне нито един от тях от тялото Ми.“

Ние знаем, че дявола все още не е хвърлен във вечния си затвор. Но докато празнуваме на банкетната маса и чакаме да дойде Младоженеца, на нас ни е дадена една заповед. Царят ни е казал да вържем дявола и да го изхвърлим от банкетната зала. С две думи, ние трябва да се изправим и да предприемем сериозни действия срещу атаките на Сатана срещу Христовото тяло.

Невероятно, но тази заповед е пренебрегвана от много християни. Когато видим вярващ с нежно сърце, който изпитва болка, ние си мислим: „Ще му предложи утеха. Искам да го изслушам.“ Или пък: „Мога да му помогна материално. Ще му дам храна или пари.“ Това всъщност са действия на благочестива любов. Но много често те не са достатъчни.

Ако знаем, че Сатана говори лъжи в живота на някого, ние трябва да направим нещо повече от това да го изслушаме или да му дадем съвет. Трябва да се съберем заедно с другите вярващи и да вземем власт над врага. Исус ни казва, че някои видове демонична репресия „не излиза освен с молитва и пост“ (Матей 17:21). Следователно с пост и молитва ние трябва да вържем врага и трябва да го изхвърлим от ума, душата и обстоятелствата на този наш близък вярващ.

Прекарал съм много часове в опити да посъветвам унилите вярващи и да ги извадя от проблемите им. Но все повече и повече аз виждам как дявола стои над тях и ги убеждава в лъжи. Сега, когато видя дявола да работи над някой друг чувствителен светия, в мен се надига свят гняв и аз разбирам, че трябва да направя онова, което всеки истински служител е призван да направи: да вържа Сатана в името на Исус и да го изхвърля във външната тъмнина.

Живееш ли под облака на отчаянието? Познаваш ли някой брат или сестра, които са унили и слушат обвиненията на Сатана? Призовавам те да намериш молеци се вярващи в Христовото тяло. Отиди при онези, които наистина познават Божието сърце и нека те изобличат лъжите на врага.

Библията казва, че ако някой е наранен, всички са наранени. Затова е жизненоважно да се събирате заедно в името на Исус заради всеки един от нас. Ние трябва да призовем властта на нашия Спасител, да вържем врага и да го изгоним от живота си. След това ще сме в състояние да покорим всяка мисъл на Христос. Това е истинската работа на Христовото тяло.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2002 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Body of Christ](#) / [Христовото тяло](#)